

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Švecové a přísedících Věry Hypšové a Marcely Koníčkové v právní věci žalobce [redacted] **nar.:** [redacted], r.č.: [redacted], dělníka, bytem [redacted], *právně zastoupeného ustanoveným zástupcem JUDr. Jiřím Suškou, advokátem se sídlem Teplice, U Soudu 7, a žalované Důl Kohinoor, a.s., IČ:25411616, se sídlem Dolní Jiřetín č.p. 5, pošta 435 43 Horní Jiřetín, o žalobě o zaplacení částek 94.123,-- Kč s úrokem z prodlení 5.176,70 Kč za dobu od 27.6.2002 do 22.6.2003, dále částek 38.251,-- Kč s přísl., 34.489,-- Kč s přísl. a 7.613,-- Kč s přísl., č á s t e č n ý m r o z s u d k e m,*

t a k t o :

Žaloba, aby žalovaná zaplatila žalobci částku **38.521,-- Kč s příslušenstvím** jako náhradu za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti za období od 22.2.2003 do 05.12.2003, se v této části **částečně zamítá.**

O náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce uplatnil vůči žalované jakožto svému bývalému zaměstnavateli z titulu její odpovědnosti za škodu na zdraví následkem nemoci z povolání (*syndrom karpálního tunelu bil.vpravo*), která u něj byla zjištěna dne 13.8.2001 Masarykovou nemocnicí, oddělením nemocí z povolání v Ústí nad Labem, žalobou podanou dne 27.6.2002, nejprve nárok na náhradu za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti

za období od 5.3.2001 do 31.3.2002 v celkové výši 94.123,--Kč a jako příslušenství z této částky žádá zaplatit úrok z prodlení ve výši 5.176,70 Kč za dobu od 27.6.2002 do 31.12.2003.

Podáním, doručeným soudem dne 2.3.2006, mimo jiného žalobce navrhl, aby soud připustil změnu žaloby, neboť vedle částky 94.123,--Kč s požadovaným úrokem z prodlení, se domáhal, aby žalované byla rovněž uložena povinnost zaplatit žalobci též částku 38.521,--Kč s příslušenstvím jako náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období od 22.2.2003 do 5.12.2003 a dále částku 34.489,--Kč s příslušenstvím jako náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období od 1.7.2004 do 31.12.2005. Argumentoval tak, že následky poškození jeho zdraví nemocí z povolání přetrvávají a že ztráta na výdělků i za výše uvedená další období je v příčinné souvislosti s předmětnou nemocí z povolání, takže by ji měla nahradit žalovaná. Změnu žaloby soud připustil usnesením ze dne 7.3.2007.

Podáním, doručeným soudem dne 27.3.2007, na výzvu soudu konkretizoval žalobce výši úroku z prodlení požadovaného z částek 38.521,--Kč a 34.489,--Kč a současně navrhl, aby soud připustil změnu žaloby a rozhodl též o nároku na zaplacení částky 7.613,--Kč s příslušenstvím jakožto o náhradě za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období od 1.1.2006 do 31.12.2006, neboť dle jeho názoru je i tato ztráta na výdělků v příčinné souvislosti s předmětnou nemocí z povolání, za kterou odpovídá žalovaná. Změnu žaloby soud připustil 7.5.2007.

Žalovaná navrhla ohledně celého uplatněného nároku zamítnutí žaloby z důvodu, že žalobcem uplatněné náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nejsou v příčinné souvislosti s předmětnou nemocí z povolání, která byla u žalobce zjištěna 13.8.2001. Poukazoval na to, že pracovní poměr žalobce u žalované skončil dne 30.9.2000 výpovědí podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákoníku práce v tehdy platném znění, tzn. z důvodu organizačních změn u žalované (útlum těžby uhlí). Ohledně nároku žalobce na zaplacení částky 38.521,--Kč s příslušenstvím jakožto náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období od 22.02.2003 do 05.12.2003 uplatnila žalovaná námitku promlčení s tím, že včasnost uplatnění tohoto nároku má být posouzena podle lhůt pro uplatnění práva u soudu zakotvených v zákoníku práce ve znění platném do 31.12.2006 a že lhůta dva roky pro uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nemocí z povolání v případě tohoto dílčího nároku marně uplynula, když tento byl u soudu uplatněn až dne 2.3.2006. S tvrzením žalobce, že se jedná o opětuující se plnění, pro které platila tříletá promlčecí doba, žalovaná nesouhlasila. Na námitce promlčení v případě tohoto nároku setrvala.

Za tohoto stavu věci soud procesně postupoval podle ust. § 152 odst. 2 věta druhá o.s.ř., ze kterého vyplývá, že pokud je to účelné, může soud rozsudkem rozhodnout nejprve jen o části projednávané věci nebo jen o jejím základu.

V daném případě se s ohledem na námitku promlčení uplatněnou ohledně nároku na zaplacení částky 38.521,--Kč s příslušenstvím jako dílčí náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období od 22.02.2003 do 05.12.2003 jeví jako účelné rozhodnout nejprve o této části projednávané věci a posoudit, zda námitka promlčení je důvodná či nikoliv. Soud proto vydal tento částečný rozsudek, jímž žalobu ohledně

nároku na zaplacení částky 38.521,-- Kč s příslušenstvím jakožto náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti za období od 22.02.2003 do 05.12.2003 částečně zamítl, neboť dospěl k závěru, že včasnost uplatnění tohoto dílčího nároku u soudu je s ohledem na dobu, kdy vznikl, nutno posoudit se zřetelem k ust. § 364 odst. 4 zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce platného od 1.1.2007, podle dosavadních právních předpisů, tzn. podle příslušných ustanovení zákoníku práce – tj. zák. č. 65/65 Sb. ve znění pozdějších předpisů – platného do 31.12.2006. Námitku promlčení proto soud posoudil podle ust. § 261 odst. 1 a 2 zák. č. 65/65 Sb. ve znění pozdějších předpisů, ze kterého vyplývá, že nárok se promlčí, jestliže nebyl uplatněn u soudu ve lhůtě v tomto zákoníku stanovené. K promlčení se přihlédne, jen jestliže se ten, vůči němuž se nárok uplatňuje, promlčení dovolá; v takovém případě nelze promlčený nárok účastníku, který jej uplatňuje, přiznat. Ohledně nároků zaměstnance na náhradu za ztrátu na výdělku z důvodu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání (§ 194 a § 195) nebo jiné škody na zdraví (§ 187) a nároků na náhradu nákladů na výživu pozůstalých (§ 199) platí, že se tyto nároky nepromlčují. Promlčení však podléhá jednotlivá plnění vyplývající z těchto nároků.

Z ust. § 263 odst. 3 zák. č. 65/65 Sb. ve zněních pozdějších předpisů vyplývá, že lhůta k uplatnění nároku na náhradu škody na zdraví činila dva roky a stanovena byla pouze lhůta subjektivní s tím, počínala běžet ode dne, kdy se poškozený doví o tom, že škoda vznikla, a o tom, kdo za ni odpovídá. Vědomost o tom, že mu vzniká ztráta na výdělku nabýval žalobce postupně každý měsíc v období od 22.02.2003 do 05.12.2003 a taktéž měl už s ohledem na zahájené řízení vědomost o tom, kdo za případnou škodu odpovídá. V případě nároku na dílčí náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti za období od 22.02.2003 do 05.12.2003 nutno uzavřít, že tato jednotlivá plnění podle ust. § 261 odst. 2 věta druhá zák. č. 65/65 Sb. ve znění pozdějších předpisů promlčení podléhala. Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení částky 38.521,-- Kč s přísl. uplatnil žalobce až 2.3.2006, nezbyvá než uzavřít, že se tak s ohledem na období, za které byl uplatněn, v důsledku marného uplynutí dvouleté promlčecí lhůty promlčelo právo uplatnit jej u soudu. Žalovaná se promlčení dovolala ohledně tohoto dílčího nároku, takže soud k promlčení musel přihlédnout (viz ust. § 261 odst. 1 věta druhá zák. č. 65/65 Sb. ve znění pozdějších předpisů) a nemohl v této části uplatněný nárok přiznat. Z tohoto důvodu byla částečným rozsudkem ohledně částky 38.521,-- Kč s přísl. žaloba v této části zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci, až soud rozhodne o zbývajících částech předmětu řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15ti dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

V Mostě dne 7.května 2007

JUDr. Marie Švecová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Plechatá